

Wsparcie osób niesamodzielnych, a paradoks ustawy.

Art. 4. 1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Dlaczego Państwo; osoby ze znacznym, stopniem niepełnosprawności na stałe w szczególności muszą ponownie stawać na komisje przez orzeczników ZUS? Dlaczego nie respektuje się orzeczeń o ZNACZNYM stopniu niepełnosprawności, a był na równi z odpowiednikiem I grupy inwalidzkiej przez bardzo wiele lat w instytucji ZUS. Co ma być przez tą ponowną komisję ustalone lub zatwierdzone? Art.4.1.nie mówi jasno co i jak? Proszę o logiczne, rzeczowa wyjaśnienia.